1859. N°. 78.

LEYDSCHE COURANT.

De Courant wordt Maandag, Woensdag en Vrijdag uitgegeven. Die van Maandag komt uit Zaturdag Avond.

VRIJDAG 1 JULIJ.

De Prijs der Courant is f 12 in het jaar; de afzonderlijke Nommers worden tegen 10 Centen afgegeven.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

LEYDEN, 30 Junij.

Bij de aanstaande periodieke aftreding van leden van den gemeenteraad, ingevolge art. 27 der gemeentewet, moeten aftreden de hh.: van der Boon Mesch, Sikkel Groos, Hubrecht, van Kaathoven, Lisman, de Moen, du Rieu en Tichler, welke aftredende leden echter dadelijk weder verkiesbaar zijn. De verkiezing moet plaats hebben op den 3den Dingsdag van de maand Julij en dus op den 19den van die maand.

— In de zitting van den gemeenteraad van heden was aan de orde het voorstel van de leden Stoffels en van der Hoeven, tot wederinvoering van de broodzetting. De commissie voor de strafverordeningen, in wier handen dit voorstel was gesteld, had tot de verwerping daarvan geadviseerd. Bij de beraadslagingen bleek het dat de inzigten van de leden van den raad op dit punt zeer uiteenliepen. De tegenstanders van het voorstel grondden zich vooral op de onwettigheid van den maatregel en ook daarop dat men dan al de overige levensmiddelen eveneens aan eene zetting zou moeten onderwerpen. Door de voorstanders werd die onwettigheid bestreden en gewezen op de hooge noodzakelijkheid van de invoering der broodzetting, uithoofde de bakkers hier ter stede, sedert de afschaffing dier zetting, een monopolie hadden gevestigd, dat zeer nadeelig voor de ingezetenen was geweest. Toen ten slotte het voorstel in rondvraag werd gebragt, verklaarden er zich 12 leden voor en 10 tegen.

In dezelfde zitting is ingekomen een adres van de hh. Juynboll, Tollens en van der Hoeven, houdende verzoek om als curatoren van het stedelijk gymnasium ontslagen te worden. — Ook is aangenomen een voorstel van de hh. Taets van Amerongen, Sikkel Groos en Hubrecht, om zich met een adres tot de prov. staten dezer provincie te wenden, ten einde op de behartiging der belangen dezer stad, met betrekking tot den aanleg eener spoorweglijn van Leyden op Woerden, aan te dringen, en tevens om zich door eene commissie met een gelijk doel tot den heer commissaris des konings in deze provincie te wenden. De hh. voorstellers werden belast met de opstelling van het adres en tevens verzocht de boven bedoelde commissie uit te maken. — Voorts werd nog tot stads-heelmeester benoemd de heer M. J. Schretlen.

— Naar wij vernemen zal de viool-virtuoos A. Zirpel, uit Berlijn, zich eerstdaags hier ter stede laten hooren. Hij bevindt zich thans te 's Gravenhage en zal Dingsdag aanst. op het stedelijk badhuis een concert geven, dat met de inteekening van onderscheidene leden der koninklijke familie is vereerd.

— Bij de verkiezing van een hoofdingeland-plaatsvervanger voor het hoogheemraadschap van Rijnland, in het 13de district, hoofdplaats Leyderdorp, zijn uitgebragt op de hh. G. van der Poel Jz. 261, mr. P. G. Hubrecht 48, E. H. I. Cunaeus 36, mr. L. Zegers Veeckens 3 en P. van der Poel 1 stemmen; zoodat de eerstgenoemde is gekozen.

— Hoezeer Petermann's *Mittheilungen* er toe strekken om ons op de hoogte van de nieuwste ontdekkingen en meest wetenswaardige bijzonderheden op het gebied der aardrijkskunde te houden, blijkt op nieuw uit de door ons aan te kondigen derde en vierde aflevering van 1859. Onder de bijdragen in de eerste van genoemde afleveringen bekleedt eene eerste plaats die, welke ten titel voert *Leopold Panet's reis door de groote woestijn van Afrika in* 1850. Op denzelfden tijd dat Richardson, Barth en Overweg, aan het hoofd van den grooten en vermaarden togt naar Midden-Afrika, de Sahara van het noorden naar het zuiden, in de rigting van Tripoli naar Kuka, doortrokken, reisde een Franschman, Leopold Panet, op last van het Fransche ministerie van marine en koloniën van den Senegal door het westelijk deel der woestijn naar Marokko en alzoo door dezelfde streek van het zuiden naar het noorden. Doch terwijl de togt van Richardson eene algemeene bekendheid verworven heeft, bleef men omtrent de uitkomsten van de belangrijke reis van Panet tot nu toe nagenoeg in het onzekere, en zal de beoefenaar der aardrijkskunde het dus op hoogen prijs stellen hier bij een uitvoerig berigt de eerste kaart van Panet's reisroute en van de door hem onderzochte landen, naar eene in het ministerie van marine te Parijs aanwezige onuitgegevene teekening, aan te treffen. Buiten deze bijdrage bevat de derde aflevering nog een opstel van dr. J. R. Lozenz te Fiume *over Bodulia* (onder welken minder bekenden naam de gezamenlijke eilanden in de Adriatische zee tegenover Istrië en Croatië begrepen worden) *en de naburige kusten*, met eene houtsnede; een opstel over *de physische geographie van Croatië en Slavonië*; verder *ethnographische mededeelingen omtrent het keizerrijk Oostenrijk*; *Siebold's nieuwe reize naar Japan* (met welk berigt men vergelijke de mededeeling in den Konst- en Letterbode 1859 bl. 122, volgens welke dr. von Siebold niet in eene diplomatische of gouvernements-missie, maar voor de Nederlandsche Handelmaatschappij naar Japan vertrokken is); *de reis der Zweedsche en Finlandsche natuuronderzoekers, Torell, Quennerstedt en Nordenskiöld naar Spitsbergen in den zomer van* 1858; *de laatste Amerikaansche expeditie naar den Noordpool* en meer andere grootere en kleinere bijdragen.

Bij de aankondiging der vierde aflevering verdient vooral vermeld te worden een uitvoerig verslag van *de laatste ontdekkingen in de binnenlanden van Australië*, naar officiële berigten opgemaakt. Uit dit verslag zien wij, dat door de expeditiën der twee laatste jaren het groote vraagstuk, waarover sedert honderd jaren veel geschreven en gestreden is, of het geheele binnenland uit ééne groote woestijn bestaat of niet, eindelijk op voldoende wijze is opgelost, en dat dr. Petermann zich niet bedroog, toen hij voor zes jaren openlijk als zijne meening uitsprak, dat ten noordwesten van Adelaide en ten westen van het meer Torrens vruchtbare en waterrijke landstreken moesten aanwezig zijn. Deze bijdrage gaat vergezeld van eene groote gekleurde kaart, door dr. Petermann op eene schaal van 1 : 1 millioen geteekend, en is versierd met drie portretten van inboorlingen van Zuid-Australië, naar photographiën, die op de plaats zelve vervaardigd zijn. Buitendien bevat deze aflevering nog een opstel van dr. A. Mühry te Göttingen: *over de winden, met betrekking tot het klimaat*, dat geheel nieuwe en belangrijke uitkomsten oplevert. In het bibliographisch gedeelte wordt o. a. gewag gemaakt van de *Bijdrage tot de geschiedenis der vulkanen in Nederlandsch Indië*, voorkomende in de Bijdragen tot de taal-, land- en volkenkunde van Nederlandsch Indië, II. 2.

— Door Z. M. is bepaald, dat er van den 5den Augustus a. s. tot den 15den September daaraanvolgende, in de legerplaats te Zeist een groot oefeningskamp zal gevestigd zijn, te zamengesteld uit 12 bataillons van de navolgende regimenten infanterie: het 1e, 2e en 3e batt. van het 1e reg. in garnizoen te Arnhem, Grave en Nijmegen; het 1e, 3e en 4e batt. van het 4e reg. in garnizoen te Bergen-op-Zoom en Venlo; het 2e en 4e batt. van het 5e reg. infanterie in garnizoen te 's Bosch; het 1e en 3e batt. van het 6e reg. infanterie in garnizoen te Breda en Gorinchem; het 4e batt. van het 7e reg. infanterie in garnizoen te Hoorn; en het 3e batt. van het 8e reg. infanterie in garnizoen te Groningen. — Voorts zullen aan deze oefeningen deelnemen een reg. kavalerie, twee batterijen veld- en eene batterij rijdende artillerie. Het opperbevel over de kamperende troepen is door Z. M. opgedragen aan Z. K. H. prins Frederik der Nederlanden. Tot chef van den staf is aangewezen de luit.-gen. C. baron Nepveu, chef van den generalen staf. De gezamenlijke troepen zullen in twee brigades verdeeld worden; de 1e brigade zal gekommandeerd worden door Z. K. H. den prins van Oranje, generaal-majoor, en de 2e brigade door den gen.-majoor M. baron van Geen.

Verder is door Z. M. bepaald, dat aan de opper-, hoofd- en verdere officieren, die in de legerplaats gekampeerd zullen worden, in plaats van kampagne-vivres, eene maandelijksche toelage boven hun tractement, en aan de onder-officieren en verdere manschappen, mede eene verhooging der soldij zal worden toegekend. Van bovengemelde bataillons zullen de noodige detachementen vooruit gezonden worden, tot het in orde brengen enz., van gemelde legerplaats.

— Gelijk men weet zijn reeds de noodige maatregelen verordend tot oproeping van de miliciens-verlofgangers der ligtingen van 1856 en 1857. Daarbij is o. a. ook bepaald dat ten opzigte der manschappen, die in gebreke mogten blijven aan de gedane oproeping te voldoen, onverwijld een gestreng onderzoek zal ingesteld worden, ten einde de nalatigen opgespoord en naar gelang der omstandigheden als deserteurs aangemerkt en behandeld worden.

— 's Lands stoomschip *Sindoro*, onder bevel van den luitenant-ter-zee 1ste kl. J. M. I. Brutel de la Rivière, is op den 28sten dezer uit West-Indië ter reede van Vlissingen aangekomen.

— Uit eene goede bron vernemen wij dat de vermaarde treurspeelster mevrouw Ristori, wier portret tot de laatste behoord heeft die door den beroemden Ary Scheffer geschilderd zijn, op het vernemen dat te Dordrecht een gedenkteeken voor dien grooten kunstenaar zal worden opgerigt, zich terstond begeerig verklaarde eene som van 1000 fr. tot dat doel bij te dragen. *(R. C.)*

— Waarschijnlijk ten gevolge van het oproepen der Pruissische landweer, waardoor verscheiden vreemdelingen verhinderd zijn zich naar Holland te begeven, hebben zich ll. Zaturdag eenige te Zwolle woonachtige personen, van beroep turf- of zaaddragers, bij den beurtschipper op Enkhuizen ingescheept, om in onderscheiden streken van Noordholland tegen een hun aangeboden dagloon van *f* 3, met kost en inwoning, zich te belasten met het inoogsten van hooi en granen.

— Aan de *A. C.* schrijft men het volgende: Naar luid van onderscheidene berigten uit alle oorden van ons vaderland staan de rogge en de aardappe-

len overal zoo schoon te velde, dat men noch de berigten over de roest in de rogge noch die over de ziekte in de aardappelen zoover mag aannemen, dat zij op beider oogst een belangrijken invloed zullen uitoefenen. Men bedenke, dat de zoogenaamde roest in tarwe, gerst en rogge ten allen tijde heeft bestaan, dat de aardappelziekte sedert 1846 nog geen enkel jaar is achtergebleven, en dat de oogst er van in 1858, ondanks de ziekte, den prijs tot 40 à 60 cent het mud in Friesland heeft doen dalen.

— Uit de overeenkomst met de maatschappij van weldadigheid, van 27 December 1858, dezer dagen door de wetgevende magt bekrachtigd, vloeit voort, dat de gestichten te Ommerschans en Veenhuizen onder beheer komen van den staat. Om de regering in staat te stellen dat beheer te voeren, heeft zij aan de tweede kamer aangeboden een wets-ontwerp, waarbij voor de uitgaven voor dat beheer over de tweede helft van het jaar 1859 aangevraagd wordt eene som van ƒ464,845.

— Te Vlissingen is het bouwen eener tweede kerk voor de hervormde gemeente aangenomen door den heer C. de Wolff aldaar, voor ƒ56,000.

— Eergisteren is op eene plegtige wijze de eerste steen gelegd van het nieuwe drooge dok te Willemsoord. De vice-admiraal Bijl de Vroe, directeur en kommandant der marine aldaar, hield bij die gelegenheid eene toepasselijke aanspraak. Des avonds had er op de vloer van het dok een bal plaats, waartoe een 400-tal personen waren genoodigd.

— Te Breda heeft de stemming voor de verkiezing van een lid van de tweede kamer der staten-generaal, in de plaats van wijlen mr. L. D. Storm, de volgende uitkomst opgeleverd. Van de 1940 uitgebragte stemmen verkreeg de heer C. W. Oomen 723, de heer H. Gulje 667 en de heer W. J. Knoop 339 stemmen; zoodat er eene herstemming tusschen de beide eerstgenoemde heeren moet plaats hebben.

's GRAVENHAGE, 30 Junij.

Bij kon. besluit van 27 Junij is de heer dr. W. G. Brill, op verzoek, eervol ontslagen als schoolopziener in het 3de district der provincie Gelderland en tot schoolopziener in dat district benoemd de heer J. Goedhart, te Epe.

— Tot ontvanger der directe belastingen enz. te Montfoort is benoemd de heer J. M. Kleeuwens, thans in die betrekking te Noordwelle.

— Z. M. heeft benoemd tot luitenant-kolonel den gepensioneerden majoor L. Pison, van het Oost-Indisch leger, laatst militairen plaatselijken kommandant der stad Batavia.

— Z. M. heeft bij besluit van den 12den dezer de commissie, die ter zake van een op te rigten koloniaal militair invalidenhuis was benoemd, ontbonden, onder dankbetuiging voor de door haar volbragte taak.

— Op voordragt van de ministers van koloniën en herv. eeredienst zijn door Z. M. den koning benoemd bij de commissie voor de prot. kerken in Nederl. Oost- en West-Indië, als lid en secretaris dr. J. C. Zaalberg, pred. te 's Gravenhage, en als lid de heer T. Jeekel, oud-gouverneur der Molukken.

— Naar men verneemt zal Z. M. de koning, zonder dringende omstandigheden, niet voor den 23sten Augustus aanstaande van het Loo in de residentie terugkeeren.

— Z. K. H. prins Frederik is gisteren avond van de badplaats Ems, werwaarts Z. K. H. zijne gemalin had vergezeld, in de residentie teruggekeerd.

— Naar men verneemt zijn een aantal hoofd- en verdere officieren van de verschillende regimenten kavalerie overgeplaatst bij het 5de reg. dragonders.

— De minister van binnenl. zaken zal op Zaturdag aanst. geen gehoor verleenen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

BELGIE.

BRUSSEL, 29 Junij.

De gemeenteraad dezer hoofdstad heeft dezer dagen beraadslaagd over het voorstel der regering om met het rijk alhier een gedenkteeken op te rigten ter eere der graven Egmond en Hoorne. Dit voorstel werd met 23 tegen 2 stemmen (die van den burgemeester en den heer Goffart) aangenomen. De burgemeester, de heer Ch. de Brouckere, heeft bij die gelegenheid zijne stem volgenderwijze gemotiveerd:

»In de laatste zitting van den raad hebben al de leden de oprigting van een gedenkteeken voor de graven Egmond en Hoorne als eene uitgemaakte zaak beschouwd, en alleen nog maar gesproken over de plaats waar dit gedenkteeken zou gesteld moeten worden. Hoewel ik de gevoelens van den minister van binnenl. zaken en van de afdeeling der schoone kunsten op prijs stel, zoowel als die van het geachte lid, die reeds over deze zaak heeft gesproken, kan ik niet tot dezelfde gevolgtrekkingen komen. De heer Ranwet heeft gezegd: »Morgen zal het 291 jaren geleden zijn dat op de markt die wij dagelijks, soms wel met onverschilligheid, betreden, op een met rouwfloers behangen schavot, de hoofden zijn gevallen van die twee groote slagtoffers der onlusten van de 16de eeuw, die op die wijze moesten boeten voor het vurig verlangen der natie en voor den haat dien zij aan het juk des vreemdelings toedroeg." Indien deze beschouwing de ware was, zou ik mij gaarne met het voorstel vereenigen. Hoewel ik mij niet kan beroemen eene grondige kennis onzer geschiedenis te bezitten, kwam mij deze zienswijze zeer vreemd voor. Ik heb in den laatsten tijd alles gelezen wat er over deze twee personen is geschreven, en nergens heb ik gevonden dat de graaf van Egmond beschouwd wordt als een staatkundig persoon die het vreemde juk wilde afwerpen. Ik heb alleen gezien dat hij een bekwaam veldheer was, maar buiten dat van geene beteekenis. De prins van Oranje noemde hem eens »graaf zonder hoofd;" ik weet wel dat hij daarmede zinspeelde op de toekomst die hem wachtende was, maar buiten dat zeide hij toch de waarheid. Wat deed de graaf van Egmond toen hij zich als gezant in Spanje bevond? Hij hield zich onledig met zijne familiezaken. Wat deed hij op de bijeenkomst van Herenthals? Hij gaf berigt van hetgeen daar was voorgevallen aan Margaretha van Parma. Ik ontmoet hem noch bij het verbond der edelen, noch op eenig ander beslissend oogenblik van dien tijd. Ik wil hem niet beschuldigen, en dit zou ik doen wanneer ik zeide dat hij eene dubbelhartige rol had gespeeld, maar ik houd hem voor een zwak man; wel een bekwaam veldoverste, maar als staatkundige van weinig beteekenis.

»Dat men een gedenkteeken voor den graaf van Egmond alleen wil oprigten, geef ik nog toe. Ik kan de oprigting goedkeuren van een gedenkteeken voor den overwinnaar van Grevelingen, van hem die de overwinning te St. Quentin heeft beslist, van een man die als martelaar is gestorven. Maar ik vraag waarom hierbij de graaf van Hoorne in aanmerking komt. Deze personen zijn nooit bij elkander gevoegd geweest dan op het oogenblik van hunnen dood. Gedurende de onlusten in deze provinciën, begaf de graaf van Hoorne zich naar zijne landgoederen, beladen met schulden, en zich beklagende bij de landvoogdes dat de koning die niet wilde betalen; niet eene gewigtige gebeurtenis is er waaraan hij een werkzaam aandeel heeft genomen. Dat was geene waardige rol voor een hoofd van den adel. Het kan niet groot, niet edel genoemd worden iedereen in beweging te brengen en aan te zetten, om zich vervolgens te midden van het gevaar terug te trekken.

»Wanneer men mij van hunnen dood wil spreken, vraag ik of die beide mannen zich op dat oogenblik zoo bewonderenswaardig hebben gedragen. Ik bewonder veel meer de 18 slagtoffers die twee dagen vroeger werden onthoofd; zij zijn juichende gestorven; en hunne liederen moesten door het geroffel der trommen worden verdoofd. Dat noem ik bezield zijn met heldenmoed voor zijne overtuiging, dat noem ik sterven als martelaar voor zijne gevoelens. Maar ik kan den graaf van Egmond niet beschouwen als een martelaar van zijn staatkundig geloof. Ik heb daartoe slechts zijne verdediging te lezen, of den brief dien hij op den dag voor zijnen dood aan zijne echtgenoot schreef en dien aan den koning, waarin hij verzekerde dat hij hem altijd getrouw had gediend.

»Als men een gedenkteeken wil oprigten voor den graaf van Egmond alleen, dan kan ik het goedkeuren, omdat hij een bekwaam veldoverste was en als een slagtoffer der onlusten is gevallen. Wanneer men een gedenkteeken voor Marnix van St. Aldegonde wil doen oprijzen, zou dat nog meer mijne goedkeuring wegdragen. Ook tot oprigting van een gedenkteeken voor al de slagtoffers onzer onlusten wil ik mijne stem geven, maar nooit tot oprigting van een gedenkteeken voor de graven van Egmond en Hoorne te zamen. Ik weet dat schrijvers van voor 25 jaren eene lofrede over hun gedrag hebben gehouden, maar na dien tijd is er zoo veel geschreven. Dit vooroordeel begint te verdwijnen en later zou men wel eens kunnen vragen waarom er voor beide mannen een gedenkteeken is opgerigt."

De meerderheid der leden heeft hier tegen aangevoerd dat zij algemeen, al was het dan ook zonder genoegzamen grond, als martelaren voor de zaak van 's lands vrijheid werden beschouwd, en dat de vereering hunner nagedachtenis niet zoozeer hunne personen betrof als wel de beginselen welke de overlevering aan hen toegeschreven had.

ENGELAND.

LONDEN, 28 Junij.

De koningin heeft ten gehoore ontvangen eene deputatie uit Canada, die haar verzocht in het volgende jaar, bij de inwijding der Victoria-brug, Canada met een bezoek te vereeren.

— De prins van Wallis is van zijne buitenlandsche reis teruggekeerd.

— De hoofden der conservatieve partij zijn voornemens lord Derby een grooten maaltijd in St. James Hall aan te bieden, die, zoowel ten opzigte van het aantal als van den rang der genoodigden, zijns gelijken in deze tijden niet gehad zal hebben. Vooral zal daar de ontzagwekkende voet, op welken het laatste tory-ministerie de verdedigings-middelen des rijks gebragt heeft, gehuldigd worden.

— Nabij Belfast is een sloep, die naar een der oorlogschepen wilde varen en waarin zich 19 personen bevonden, omgeslagen. 13 menschen hebben den dood in de golven gevonden.

— Berigten van de Kaap de Goede Hoop van 22 Mei melden, dat in een groot gedeelte der kolonie eene langdurige droogte had geheerscht, waardoor de schapenfokkers veel geleden hadden en de prijzen der provisien buitengewoon hoog waren geworden. Op de middelen van vervoer was die droogte ook van invloed geweest, daar in sommige streken de wegen door het gebrek aan water onbruikbaar waren geworden.

FRANKRIJK.

PARIJS, 28 Junij.

Nadere berigten omtrent den slag van Solferino alhier ontvangen melden dat behalve de generaal Auger, die een arm heeft verloren, ook nog de generaals Forley, Ladmirault en Dieu, hoewel niet gevaarlijk, gewond zijn.

Door den *Moniteur* worden ook nog eenige bijzonderheden omtrent den slag medegedeeld, hoofdzakelijk bestaande in een verslag van de aanvallen der verschillende corpsen, maar nog geene opgave van het getal der dooden en gekwetsten. De Oostenrijkers hadden ons, zegt dit blad, door hunnen eersten terugtogt achter den Mincio tot zorgeloosheid willen verleiden, ten einde onze te wijd uitgestrekte liniën met te beter gevolg te kunnen aantasten. Maar de keizer heeft geen oogenblik de voorzigtigheid uit het oog verloren. Naar mate ons leger verder voortrukte hebben de corpsen zich nauwer aan een gesloten. De slag bij Solferino is een van die gevechten die, zoo zij al aan den oorlog geen einde maken, toch de hoop wettigen van denzelven weldra ten einde gebragt te zien. De keizer van Oostenrijk, in persoon het opperbevel gevoerd hebbende, heeft thans kunnen zien welke natie hij zich tot vijand gemaakt heeft.

Men gelooft hier niet verre van de waarheid te zullen zijn als men rekent dat bij bedoelden slag, waar 400,000 man met 500 kanonnen tegenwoordig waren, 8000 der onzen en 30,000 Oostenrijkers buiten gevecht zijn gesteld.

— Zondag aanst. zal er in al de kerken des lands een plegtig Te Deum plaats hebben, wegens de bij Solferino behaalde overwinning op de Oosten-

rijkers. Dit Te Deum zal door de keizerin in de kerk van Notre Dame bijgewoond worden.

— De *Patrie* schijnt het niet te kunnen dulden dat al de Fransche legerhoofden in Italië zich met roem overdekken en dat aan prins Napoleon dat geluk tot op heden nog niet is te beurt gevallen. Om den prins toch ook eenig deel in den krijgsroem te geven, deelt dit blad een schrijven mede uit Massa, waarin melding wordt gemaakt van de moeijelijkheden aan den overtogt der Alpen, voor het leger van prins Napoleon, verbonden. Tevens wordt daarin gewaagd van al de voorzorgsmaatregelen door den prins genomen, om dien overtogt met een' goeden uitslag te volbrengen. Een en ander is door den prins met zooveel ijver persoonlijk behartigd, dat hij zich niet kan vertoonen, zonder door zijne soldaten met de levendigste blijken van sympathie begroet te worden.

— De berigten, die hier uit Duitschland worden ontvangen, zijn zeer verontrustend. Hoewel onze dagbladen alles overnemen wat in Duitschland wordt geschreven, ten betooge dat Duitschland aan den Italiaanschen oorlog geen deel behoort te nemen, is het echter maar al te zeker dat de onderscheidene Duitsche regeringen vijandig gezind zijn jegens de staatkunde van het Fransche kabinet. Het gerucht wil dat graaf Walewski den eersten gezantschaps-secretaris te Dresden, die aldaar de zaken thans waarneemt, zal terugroepen en dat de tweede secretaris in zijne plaats zal optreden. Men zou dan ook hier het vertrek van den heer von Seebach kunnen verwachten. Deze houding van Duitschland is natuurlijk van invloed op de maatregelen onzer regering. Men spreekt van de oproeping der ligting van 1859 en van eene leening van 750 millioen. Ook beweert men dat er eene lijst wordt gemaakt van al de oud-officieren en onder-officieren die nog dienst kunnen doen. Zij zouden het kader uitmaken van een corps van 150,000 man, nationale gardes en mobile gardes, dat bestemd zou zijn om in de steden dienst te doen, bijaldien ons land aan den Rijnkant werd aangevallen. In dat geval zou ook de keizer met de garde uit Italië terugkeeren.

ITALIË.

Hoewel het winnen van den slag van Solferino voor de bondgenooten van hoog belang is geweest, zoo kan die slag echter niet beslissend genoemd worden, alleen schijnen de Oostenrijkers daardoor den moed verloren te hebben, om zich tegen den overtogt der bondgenooten over den Mincio te verzetten; immers een berigt van het oorlogstooneel meldt dat de Franschen bezig zijn die rivier over te trekken en geen tegenstand ontmoeten. Waarschijnlijk zullen zij aan de overzijde weder een geducht leger tegenover zich zien om hun iederen duim gronds te betwisten. Naar men wil zal de keizer, voor dat hij het waagt om de stellingen der Oostenrijkers verder aan te tasten, eene poging doen om Peschiera en Mantua te bemagtigen, waartoe de vereeniging van het corps van prins Napoleon met het hoofdleger hem des te beter in staat zal stellen.

Het leger der bondgenooten mag trotsch zijn op de behaalde overwinning, want zij hebben gezegevierd over dappere soldaten die eene uitgezochte stelling hadden ingenomen. Het Oostenrijksche leger heeft het vertrouwen van zijnen jeugdigen keizer niet teleurgesteld, toen hij besloot zijnen vijand op te zoeken om hen tot over de Chiesa terug te dringen. Nadat de Oostenrijkers in den nacht van den 23sten en in den morgen van den 24sten belangrijke voordeelen op eene der vleugels van het Fransche leger en op het Sardinische leger hadden bevochten, wisten zij die stellingen tot des avonds ten 5 ure te behouden; toen eerst begonnen zij te wijken. Men verwijt hun dat de linie des strijds te uitgestrekt was genomen en dat het centrum niet stevig genoeg was. Hunne vleugels bleven tot aan het einde zegevieren, maar toen het centrum week, moest men ook die laten terugtrekken.

Keizer Napoleon heeft eene dagorder aan het leger uitgevaardigd, waarin het volgende wordt gezegd: Soldaten! De vijand, die gemeend had ons over de Chiesa te kunnen terugwerpen, is den Mincio weder overgetrokken. Gij hebt de eer van Frankrijk waardiglijk verdedigd. Solferino overtreft de herinnering aan Lonato en Castiglione. Gedurende 12 uren hebt gij de pogingen van 150,000 man afgeslagen. Uwe geestdrift werd niet gestuit door de talrijke vijandelijke artillerie, die over eene uitgestrektheid van 3 mijlen geduchte stellingen had ingenomen. Het vaderland is u erkentelijk voor uwen moed en uwe volharding. Het treurt over het verlies der dapperen die in den strijd zijn gevallen. Wij hebben 3 vaandels en 30 kanonnen genomen, en 6000 krijgsgevangenen gemaakt. Het Sardinische leger heeft met dezelfde dapperheid tegen een veel grootere magt gestreden en zich waardig getoond u ter zijde te staan. Het bloed dat stroomde is niet nutteloos vergoten, want het is gestort voor den roem, de grootheid en het geluk der volken.

In het officiële bulletin, dat te Turyn omtrent den slag van Solferino is uitgegeven, wordt natuurlijk groote lof toegezwaaid aan de Sardinische troepen. Er is daarin geene sprake van hun wijken in den morgen van den dag. Het luidt o. a. als volgt: De beste Oostenrijksche troepen, aangevoerd door hunne bekwaamste generaals, waren tegen de Piemontezen gerigt. Te San Marino hebben de Sardiniërs het hevigst gevochten; zij hebben wonderen van dapperheid verrigt en de geduchte positiën, welke door de veel talrijker strijdmagt van de Oostenrijkers werden bezet, genomen. Een hevige orkaan belette de soldaten zich op de been te houden. De Franschen hebben met een verheven moed en vol vuur de hoogten van Solferino ingenomen en bezet en den vijand gedwongen naar Gotto te wijken. De onzen hebben den vijand uit San Marino verjaagd, waarbij 5 stukken geschut in onze handen vielen. De gevolgen der overwinning wegen ruimschoots op tegen de belangrijke verliezen door de geallieerde legers geleden.

De *Gaz. Piem.* geeft verder een meer uitvoerig verslag van het aandeel dat het Sardinische leger aan den dag heeft gehad. Aan het slot daarvan wordt gezegd: De strijd nam een einde door gebrek aan het noodige kruid en lood. Hij had 15 uren geduurd en werd volgehouden met eene heldhaftige standvastigheid en in eene volmaakte orde. Het verlies der Piemontezen beloopt ongeveer 1000 man aan dooden en gekwetsten. Het blijkt uit geloofwaardige opgaven dat 25,000 man van het Sardinische leger gestreden heeft tegen 50,000 Oostenrijkers, die zich in eene uitgezochte stelling hadden geplaatst.

— Te Milaan is het bevel ontvangen om 15,000 bedden gereed te maken ten behoeve der gekwetsten. Natuurlijk zijn daaronder begrepen de Oostenrijksche gekwetsten die op het slagveld zijn gevonden.

— Berigten uit Rome melden dat Ancona door den pauselijken generaal Allegrini, met de bezetting der citadel, zonder gevecht is hernomen. Ook Sinigaglia en Fano zijn door de pauselijke troepen tot onderwerping gebragt. De troepen waren in aantogt naar Rimini, Forli en Cesena.

— Tengevolge van het gebeurde te Perugia hebben in Toskane de Zwitsers beleedigingen van den kant der inwoners ondervonden. De Zwitsersche consul-generaal heeft daartegen vertoogen ingebragt en bij die gelegenheid doen uitkomen, dat de nieuwe Zwitsersche constitutie een einde heeft gemaakt aan het in dienst nemen van Zwitsersche troepen door vreemde staten, zoodat er, eigenlijk gezegd, geen Zwitsersche troepen te Rome zijn. Het zijn corpsen, waarvan de manschappen meerendeels behooren tot de staten van Zuidelijk Duitschland.

Het gebeurde te Perugia heeft diepen indruk gemaakt in den Kerkelijken Staat. Toen het berigt daarvan ter oore kwam van de vrijwilligers, die zich op weg bevonden om in het Sardinische leger dienst te nemen, wilden dezen in hunne verbolgenheid terstond terug keeren, ter verdediging hunner zoo diep gegriefde betrekkingen.

— De koning van Napels heeft weder aan 137 uitgewekenen vrijheid gegeven om in het land terug te keeren.

— Kossuth is thans te Turijn en houdt zich bezig met het vormen van een Hongaarsch legioen. Vele Hongaren, die krijgsgevangen zijn, nemen daarbij dienst, want zij erlangen op die wijze hunne vrijheid.

OOSTENRIJK.

WEENEN, 26 Junij.

Omtrent den bij Cavriana geleverden slag deelt de *Ost-Deutsche Post* nog het volgende mede: De linie van het gevecht strekte zich uit over eene vlakte van 2—3 uren; het tweede leger onder generaal Schlick stond op den regter vleugel, het eerste leger onder generaal Wimpffen op den linker vleugel; het centrum bestond uit het vijfde legercorps (generaal Stadion) en het eerste legercorps (generaal Clam-Gallas), met het hoofdkwartier in het midden en ondersteund door het zevende corps (generaal Zobel). Laatstgenoemd corps onderhield de gemeenschap van het centrum met het leger van den graaf Schlick. Tegenover het leger van den graaf Wimpffen stonden in het begin de Piemontezen, tegenover het centrum en een deel van den regter vleugel de Franschen. Onze naar het schijnt te wijd uitgestrekte linie gaf den vijand aanleiding, om zijne krachten tot eenen aanval op het centrum te vereenigen, en dezelfde manoeuvre te beproeven, welke aan Napoleon I bij Aspern mislukte, namelijk door het centrum heen te dringen en zich vervolgens tegen de beide vleugels te keeren. In dit plan slaagde hij voor de helft. De hevige aanval, met vereenigde krachten op het centrum uitgevoerd, kon door de beide corpsen die hetzelve uitmaakten niet op den duur weerstaan worden. Het moest achterwaarts trekken, en de Franschen kregen daardoor de handen vrij om zich tegen den graaf Wimpffen, die vrij ver vooruit getrokken was en de Piemontezen tot wijken gebragt had, te wenden en Victor Emanuel te verlossen. Hier wierp zich nu dezelfde overmagt, die kort te voren ons centrum tot eene achterwaartsche beweging genoodzaakt had, op onzen linker vleugel, en al de dappere standvastigheid, die deze ontwikkelde, was niet in staat om de van alle kanten met eene geduchte artillerie toesnellende massa's van den vijand tegen te houden. Onder bescherming van herhaalde dappere aanvallen der reserve-cavalerie onder den generaal graaf Mensdorff, voerde ook deze vleugel zijnen terugtogt uit. Daarentegen beproefde de vijand te vergeefs dezelfde manoeuvre tegen het leger van den generaal Schlick. Deze generaal is blijkbaar zonder daartoe genoodzaakt te zijn, en alleen om onze krachten niet van elkander te scheiden, teruggegaan, na op zijnen vleugel gelukkig gestreden te hebben.

De slag aan den Mincio was, zoo ver wij het thans kunnen beoordeelen, de grootste en vreeselijkste die sedert 1815 in Europa heeft plaats gehad, zoowel wat den duur, als wat de talrijkheid der legers betreft, die tegenover elkander stonden. Ongelukkig blijkt uit het bovenstaande dat ook het verlies aan beide zijden zoo groot is, als in geen gevecht sedert 1815.

— Hoewel de geleden verliezen alhier eene groote verslagenheid te weeg brengen, blijven echter de fondsen rijzen. Men schrijft dit toe aan het denkbeeld dat er spoedig een wapenstilstand zal gesloten worden, waarop de vrede zou kunnen volgen. Uit Verona verneemt men dat graaf de Pourtalès, gezant van Pruissen te Parijs, aldaar is aangekomen. Men spreekt ook van eene zamenkomst van den keizer met den prins-regent van Pruissen.

De *Ost.-Deutsche Post* heeft, nadat de uitslag van den slag van Solferino bekend was, beweert dat zoo als de zaken nu staan een wapenstilstand eene onmogelijkheid is. Zij die zoo iets tot stand mogten willen brengen, zouden niets anders dan eene begunstiging van Frankrijk in den zin hebben.

— Generaal Urban is benoemd tot bevelhebber van Verona. Terwijl de een daarin een blijk meent te vinden van het groote vertrouwen dat de keizer in dien generaal stelt, doen anderen het voorkomen als een bewijs dat hij in ongenade is gevallen.

Van onderscheidene zijden is gemeld dat graaf Giulay naar het buitenland zou vertrekken. Ten onregte, want men verneemt thans dat hij zich aan het hoofd heeft gesteld van het regiment, dat naar zijnen naam genoemd wordt.

— Twee Italiaansche soldaten zijn alhier doodgeschoten, omdat zij wilden deserteren en anderen daartoe verleiden.

Burgerlijke Stand.

Van den 23 tot en met den 29 Junij 1859.

BEVALLEN: J. de Boer, geb. Bavelaar, D. — M. Scheele, D. — A. M. Zwarts, geb. Stikkelman, D. — R. van Tongeren, geb. Regeer, Z. — A. C. S. Beens, geb. Soeters, Z. — H. M. Dee, geb. van Romburgh, D. — E. J. Duk, geb. de Mey, Z., levenl. — G. Reyners, geb. Fiege, D. — J. Laterveer, geb. Arkeveld, Z. — G. Neuteboom, geb. Bavelaar, D. — A. G. van Nifterik, geb. van Donk, Z. — C. L. M. Booy, geb. Wenniger, Z. — M. Hoppenbrouwer, geb. Delfos, D. — A. J. van der Laaken, geb. Ringlever, D. — J. Charlet, D. — H. Fuchs, geb. Bekooy, Z., levenl. — C. Klijnee, geb. Dirkzwager, D. — A. van der Burgh, geb. Malijs, Z. — S. van der Pompe, geb. Vermond, Z. — H. Fuchs, geb. Bekooy, Z. — C. Tegelaar, geb. van Heusden, Z. — A. E. Rollandet, geb. Enklaar, D. — V. P. Degon, geb. Bataille, Z. — C. D. Aniba, geb. de Goey, D. — H. van Wijk, geb. Vijlbrief, Z. — H. van Wijk, geb. Vijlbrief, Z., levenl. — E. M. van Hugten, geb. van den Ende, Z. — S. M. van Strien, geb. de Wolf, D. — A. C. Onderwater, geb. Rustman, D. — N. Fuchs, geb. Stuivenberg, D.

GEHUWD: A. Koet, Jm. en J. van Polanen, Wedᵉ. — D. Hannaart, Jm. en J. Serdijn, Jd. — C. van Steenwijk, Jm. en J. van Meurs, Jd. — M. J. Blom, Jm. en J. van Ark, Jd. — J. A. J. Verhaaff, Wedʳ. en M. Lensink, Jd.

OVERLEDEN: A. Tibbe, Z., 6 j. en 4 m. — J. J. Vertin, 21 j. — G. Tupker, Z., 8 j. — E. van Loe, Z., 4 w. — M. J. Oltz, geb. Wiggers, 61 j. — Mᵃ Jacᵃ Hugen, 64 j. — J. van Bruggen, geb. Bender, 66 j. — D. Tukker, D., 9 j. en 6 m. — W. Brittijn, 25 j. — A. Zwarts, D., 5 w. — C. van Leeuwen, D., 3 m. — A. F. Bienen, Z., 8 m. — B. Cassier, geb. Beek, 95 j. — N. Kop, Z., bijna 4 m. — A. S. C. H. Hooykaas, geb. Kicherer, 58 j. — Jacᵃ Knotter, 70 j. — M. van Wijk, geb. de Klerk, 77 j. — J. H. Versteeg, Z., 3 m. — S. van den Berg, D., 1 j. en 2 m. — J. van der Westen, D., 6 m. — J. H. van der Wijngaard, 47 j.

KERKNIEUWS.

AMSTERDAM, 29 Junij. Ter vervulling der vacature, ontstaan door het overlijden van dˢ. W. van der Leeuw, is door den kerkeraad der Ned. herv. gemeente het navolgende 12-tal predikanten opgemaakt: Beets, th. dʳ., te Utrecht, Berlage, th. dʳ., te Zalt-Bommel; Fabius J.Cz., te IJsselstein; Hooykaas Herderschee, te Nijmegen; ten Kate, te Middelburg; de Keyser, te Arnhem; Laurillard, th. dʳ., te Leyden, van der Leeuw, te Alkmaar; Poortman, te Zwolle; Romeny, te Leeuwarden; Scheffer, te Enschedé; Schuuring, te Hoorn.

ADVERTENTIEN.

Getrouwd: B. TEUNISSEN,

MET

'S HAGE, 29 Junij 1859. G. J. W. GIEZEN.

Voor de bewijzen van deelneming, ontvangen bij de voltrekking van ons Huwelijk, betuigen wij, ook namens de Familiebetrekkingen, onzen hartelijken dank.

B. F. KRANTZ,
H. G. KRANTZ, KIST.

UITVERKOOP VOOR BUITENLANDSCHE FABRIKANTEN,

IN HET

GOEDKOOPE VERKOOPHUIS,

Maarsmansteeg, het tweede Huis van de Vischbrug, W. IV. Nº. 72.

Door de tegenwoordige buitenlandsche omstandigheden van den oorlog, de Fabrikanten niet gaarne hunne Goederen willende verzenden, wegens de vele faillissementen, door deze omstandigheden veroorzaakt, zoo heb ik een groot assortiment Goederen ontvangen, welke tot Kleedingstukken vervaardigd zijn, om die à *contant geld* uit te verkoopen, en wel **20 pCt.** beneden den gewonen prijs, zooals hieronder staat vermeld.

Fijne Lakensche Jassen	*f* 10.50 en h.	Marquise Jassen en Paletots	*f* 3 40 en h.	Dito Lakensche Broeken	*f* 5.25 en h.	Fijne Cachemire Vesten	*f* 3.25
» » Paletots	- 9.75 »	Princepte »	- 2.25 »	Busking »	- 4.45 »	Busking »	- 2.40
» » Jakets	- 10.25 »	Nog een groot assortiment Reis- en Huisjassen van de Engelsche fabriek van Robert Lovestone en Cᵒ.	- 1.90	Halve Wollen »	- 2.25	Fijne Lakensche »	- 2.30
» » Tweens	- 9.10 »			Dril »	- 2.50	Cassinette »	- 1.50
Busking Jakets	- 7.20 »			Marquise »	- 2.10	Piqué »	- 2.50
» Tweens	- 6 90 »			Eene groote massa Beverteenen Werkbroeken	- 1.50	Regenjassen, welke aan beide kanten gedragen kunnen worden	- 6.50
Cassinette Jassen en Paletots	- 4.25 »			Zwarte Satijnen Vesten	- 3.60		
Kriplasting »	- 4.10 »	Supra fijne Satijn de Laine Broeken	- 6.90 »	Gekleurde Zijden »	- 2.60		
Alpaka Byrons	- 7.25 »						

Voorts een groot assortiment Overhemden, Cols, Bretels, Halfhemden, Boorden, Handschoenen, en nog vele artikelen, alles aan bovengemelde prijzen geëvenredigd.

Ontvangen een groot assortiment 8/4 Laken voor *f* 2.25, geschikt voor Dames Mantels.

UITRUSTINGEN VOOR OOST- EN WEST-INDIE WORDEN BINNEN WEINIGE DAGEN EN GEREEDHEID GEBRAGT

bij J. CAHEN Jᵉ.

De Schrijver van eenen Brief, onderteekend: v. M. en A. wordt vriendelijk verzocht zijn adres onder couvert aan de belanghebbende te zenden.

Aan de Deelhebbers in de Nederlandsche Handelmaatschappij wordt kennis gegeven, dat een Afschrift der door Commissarissen van genoemde Maatschappij goedgekeurde **BALANS** over het Boekjaar 1858, alsmede afzonderlijk **AFSCHRIFT** der Balans van het Reserve-Fonds op ultᵒ. December van dat jaar, voor hen ter visie zal liggen gedurende 14 dagen, van den 22ˢᵗᵉⁿ Junij tot en met den 7ᵈᵉⁿ Julij daaraanvolgende, des middags van 12 tot één ure (Zondagen uitgezonderd), in het Lokaal der Kamer van Koophandel en Fabrieken op het Raadhuis der Gemeente.

A. HARTEVELT Jz.,
Voorzitter der Kamer van Koophandel en Fabrieken.

LEYDEN, 22 Junij 1859.

JAN VAN REES en ZOON,

TE ZWOLLE,

gaan voort hunne **Theeën**, uitmuntende door kracht, geur en waterhoudendheid, in verzegelde pakjes voorzien van stempel, prijs en nommer, verkrijgbaar te stellen voor *Leyden* bij

WILHELMINA VAN PUTTEN,

Breedestraat, alwaar Prijs-Couranten te bekomen zijn.

LEESINRIGTING VOOR DAG- EN WEEKBLADEN.

De Ondergeteekende, aangemoedigd door de ondersteuning, welke hij sedert eenigen tijd van de zijde van Leyden's Ingezetenen heeft mogen ondervinden, in het tot stand brengen en opvoeren van bovengemelde Leesinrigting, heeft het plan gevormd om bij genoegzame deelneming ook nog andere **Dag- en Weekbladen**, dan tot dusverre bij hem ter lezing verkrijgbaar waren, zich aan te schaffen, en heeft te dien einde ten zijnen huize eene **Lijst van deelneming** ter teekening nedergelegd. Hij beveelt zich wijders bij voortduring aan in de medewerking van medeburgeren in het volvoeren van zijn plan tot uitbreiding van gemelde inrigting. Verder belast hij zich met het **plaatsen van Advertentiën** in de diverse Bladen, en recommandeert zich in de gunst van het Publiek tot het leveren van alle soorten van **Post- en Schrijfpapier, Kantoor- en Schoolbehoeften**, onder belofte eener prompte en civile bediening.

De Prijs-Courant is *gratis* ten zijnen huize te bekomen.

F. J. SCHIMMEL,
Nieuwen Rijn, Wijk VII. Nº. 58.

BEURSPRIJS VAN SCHULDBRIEVEN.

WOENSDAG 29 Junij.

			Laagst koers	Hoogst koers	Gebleven
NEDERLAND Werkelijke Schuld	à $2\frac{1}{2}$	pCt.	$61\frac{3}{8}$	$62\frac{1}{16}$	62
Dito Certificaten	» 3	»	$74\frac{1}{8}$	$74\frac{1}{8}$	—
Dito dito	» 4	»	$94\frac{1}{8}$	$94\frac{3}{8}$	$94\frac{3}{8}$
Amortisatie Syndicaat	» $3\frac{1}{2}$	»	—	—	—
Handelmaatschappij	» $4\frac{1}{2}$	»	122	$122\frac{1}{2}$	$122\frac{1}{2}$
O. I. Leening	» 4	»	94	—	—
Aandeelen Holl. Spoorweg	» $4\frac{1}{2}$	»	—	—	—
Dito [illegible] Spoorweg	» $4\frac{1}{2}$	»	$95\frac{1}{4}$	—	—
BELGIE	» $2\frac{1}{2}$	»	—	—	—
Dito bij ROTHSCHILD	» $2\frac{1}{2}$	»	—	—	—
Dito dito	» $4\frac{1}{2}$	»	—	—	—
FRANKRIJK, Certif.	» 3	»	—	—	—
Dito dito	» $4\frac{1}{2}$	»	—	—	—
SPANJE, Obligatiën	» $1\frac{1}{2}$	»	$29\frac{3}{16}$	$29\frac{1}{8}$	[illegible]
Dito Obligatiën	» 3	»	41	$41\frac{1}{8}$	—
Dito Binnenl. à 6 m.	» 3	»	39	$39\frac{3}{16}$	[illegible]
Bewijzen Coupons			$8\frac{5}{8}$	—	—
PORTUGAL, te Londen	» 3	»	$41\frac{1}{2}$	$41\frac{1}{2}$	$41\frac{1}{2}$
RUSLAND, Obl. HOPE 1798 en 1816	» 5	»	108	$108\frac{1}{4}$	108
Dito dito 1828 en 1829	» 5	»	$101\frac{1}{2}$	$101\frac{1}{2}$	—
Certif. bij dito 1831 en 1833	» 5	»	—	—	—
Dito 1840	» 4	»	$80\frac{1}{2}$	81	81
Dito bij STIEGLITZ & Cᵒ.	» 4	»	$80\frac{3}{4}$	81	$80\frac{3}{4}$
Dito dito Nieuwe	» 4	»	—	—	—
Inschrijving in Assign.	» 6	»	—	—	—
Certificaten van dito	» 6	»	—	—	—
POLEN, Aandeelen 1835	fl. 500	*f*	$148\frac{1}{2}$	[illegible]	—
Dito Obligatiën	» 4	pCt.	[illegible]	$75\frac{1}{4}$	[illegible]
PRUISSEN, Obl. te Londen	à $4\frac{1}{2}$	»	—	—	—
OOSTENRIJK, W. B bij Goll.	» 5	»	—	—	—
Dito	» 4	»	—	—	—
Dito Metall.	» 5	»	40	$40\frac{3}{16}$	[illegible]
Dito Nieuwe	» 5	»	$60\frac{3}{8}$	61	[illegible]
Dito 1847	» $2\frac{1}{2}$	»	$22\frac{3}{8}$	$23\frac{1}{8}$	[illegible]
BRAZILIE, 1824 100 £	» 5	»	—	—	—
SARDINIE	» 5	»	—	—	—
PERU, Geldleening 1824	» $4\frac{1}{2}$	»	—	—	—
VENEZUELA, Obligatiën 6 pCt. nu	» 5	»	—	—	—
GRENADA, Obligatiën	» $3\frac{1}{2}$	»	$15\frac{7}{16}$	$15\frac{1}{2}$	—
MEXICO, Obligatiën 1851	» 3	»	16	$16\frac{3}{16}$	[illegible]
N.-AMERIKA, Bankactiën			—	—	—

Te Leyden ter Boekdrukkerij van J. C. DRABBE.